

— Вий знайте ли, каза тя, Пена одѣвѣ чула, прѣди дъждѣтъ, пушки, че се хвърлили... какво ще е това... Света Богородице, пакъ нѣкоя християнска душа сж погубили...

Марко се сепна, лицето му се промѣни. Нѣкакво прѣдчувствие му каза, че се е случило пѣщо съ Кралѣчѣтъ. Сърдцето го заболѣ отъ скърбъ, която не можа да скрие.

— Бай Марко, какво ви е? каза докторѣтъ, като се взираше въ страдающето му лице.

Дъждѣтъ бѣ прѣстаналъ. Гоститѣ наставахъ да си иджтъ. Новината го посмути.

— Ба, кюпенци сж биле, слугинята се е пакъ измамила... не се бойте, дързновенно! храбреше се Иванчо Йотата, — бабо Иванице, вашето комшулуче? И когато Марко испращаше доктора изъ вратнята, Иванчо бѣгаше изъ комшулука, който му отвори жена му.

HA

V.

Продължение отъ нощта.

Докторъ Соколовъ чукна на своята вратня. Една стара жена му отвори и той влѣзжъ, като попита бързишкомъ:

— Клеопатра какво прави?

— Пита за тебе, отговори бабата усмихнжта.

Докторѣтъ прѣминж дългиятъ дворъ и влѣзе въ стаята си. Тази стая, която му служеше за работа, за аптека и за спалня, бѣше гола, широка, съ долапи въ стѣнитѣ и съ дълбока камина. На едната поличка стояхж наредени всичкитѣ му лѣ-